

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 52/14
Λουξεμβούργο, 8 Απριλίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση T-319/11
ABN Amro Group N.V. κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο επικυρώνει την απαγόρευση εξαγορών που επιβλήθηκε στην ABN Amro

Η Επιτροπή επέβαλε την απαγόρευση αυτή το 2011 στο πλαίσιο της ανακεφαλαιοποίησης της ABN Amro στην οποία προέβη το Ολλανδικό Δημόσιο λόγω της οικονομικής κρίσεως

Η ABN Amro Group NV (ABN Amro) είναι χρηματοπιστωτικό ίδρυμα που εδρεύει στο Άμστερνταμ (Κάτω Χώρες). Κατέχει το 100 % των μετοχών της ABN Amro Bank NV, η οποία είναι οργανωμένη με βάση δύο τομείς δραστηριοτήτων: τη λιανική τραπεζική και τη διαχείριση περιουσίας, αφενός, και την εμπορική και επενδυτική τραπεζική, αφετέρου.

Η σημερινή οργανωτική δομή της ABN Amro προέκυψε από συμφωνία του 2007 μεταξύ των εταιριών Fortis SA/NV, Royal Bank of Scotland και Banco de Santander. Η συμφωνία αυτή είχε σκοπό την εξαγορά και τη διάσπαση της παλαιάς μητρικής εταιρίας ABN Amro Holding. Το φθινόπωρο του 2008, υπό συνθήκες χρηματοπιστωτικής κρίσεως και αβεβαιότητας ως προς τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της Fortis, το Ολλανδικό Δημόσιο εξαγόρασε τη Fortis Bank Nederland (FBN), ολλανδική θυγατρική της Fortis, και ορισμένες επιχειρηματικές μονάδες της ABN Amro Holding (μεταξύ των οποίων περιλαμβανόταν η ABN Amro N). Το Ολλανδικό Δημόσιο αποφάσισε τη συγχώνευση της FBN και της ABN Amro N προκειμένου να δημιουργηθεί νέο νομικό πρόσωπο, ήτοι η ABN Amro.

Οι ως άνω εξαγορές και οι πράξεις ανακεφαλαιοποίησης στις οποίες προέβη το Ολλανδικό Δημόσιο υπέρ της ABN Amro έδωσαν λαβή σε διαδικασία έρευνας εκ μέρους της Επιτροπής.

Στο πλαίσιο αυτό, έλαβαν χώρα διάφορες ανταλλαγές απόψεων και συναντήσεις μεταξύ του Ολλανδικού Δημοσίου, της ABN Amro και της Επιτροπής κατά το 2010 και το 2011, μεταξύ άλλων σχετικά με το περιεχόμενο και τη διάρκεια απαγορεύσεως εξαγορών εις βάρος της ABN Amro. Το μέτρο αυτό ήταν κατά την Επιτροπή αναγκαίο προκειμένου να κριθεί συμβατή με την εσωτερική αγορά η ενίσχυση που χορηγήθηκε στην ABN Amro.

Δεδομένου ότι δεν κατέστη δυνατή η επίτευξη συμφωνίας ως προς τις λεπτομέρειες της απαγορεύσεως αυτής, η Επιτροπή εξέδωσε στις 5 Απριλίου 2011 απόφαση υπό όρους¹.

Με την απόφαση αυτή, η Επιτροπή έκρινε ότι η ABN Amro έλαβε κρατική ενίσχυση υπό τη μορφή, αφενός, ενισχύσεως ανακεφαλαιοποίησης ποσού 4,2 έως 5,45 δισεκατομμυρίων ευρώ και, αφετέρου, ενισχύσεως ρευστότητας ποσού 71,7 δισεκατομμυρίων ευρώ. Η Επιτροπή διαπίστωσε, όμως, ότι τα σχέδια αναδιάρθρωσεως ήταν υπό όρους σύμφωνα με την ανακοίνωση για τις αναδιάρθρωσεις των τραπεζών².

Η απόφαση προβλέπει απαγόρευση εξαγορών με τριετή ισχύ, με την εξαίρεση όμως ορισμένων ειδών εξαγορών καθώς και εξαγορών ήσσονος αξίας. Η ισχύς της απαγορεύσεως παρατείνεται σε

¹ Απόφαση σχετικά με τα μέτρα τα οποία έθεσε σε εφαρμογή το ολλανδικό δημόσιο υπέρ του ABN AMRO Group NV, 2011/823/UE (ΕΕ L 333, σ. 1).

² Ανακοίνωση της Επιτροπής περί της αποκατάστασης της βιωσιμότητας και αξιολόγησης των μέτρων αναδιάρθρωσης στον χρηματοπιστωτικό τομέα στο πλαίσιο της παρούσας κρίσης βάσει των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων (ΕΕ 2009 C 195, σ. 9).

πέντε έτη στην περίπτωση που το Ολλανδικό Δημόσιο συνεχίζει να κατέχει ποσοστό άνω του 50 % της ABN Amro κατά τη λήξη της τριετούς περιόδου.

Η ABN Amro άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής, αμφισβητώντας το περιεχόμενο και της διάρκειας της απαγορεύσεως που προβλέπει η επίδικη απόφαση.

Στο πλαίσιο αυτό, η ABN Amro υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η ενίσχυση που της χορηγήθηκε δεν έχει ως αποτέλεσμα νόθευση του ανταγωνισμού, επειδή δεν κατέστη αναγκαία λόγω υπερβολικής αναλήψεως κινδύνων. Η ABN Amro εκτιμά ότι, λαμβανομένης υπόψη της περιστάσεως αυτής, το περιεχόμενο της απαγορεύσεως εξαγορών που της επιβλήθηκε είναι υπερβολικά ευρύ, καθόσον αφορά τον έλεγχο άνω του 5 % οποιασδήποτε επιχειρήσεως και οι εξαιρέσεις από αυτήν διατυπώνονται περιοριστικά.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει κατ' αρχάς την εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής όσον αφορά τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται προκειμένου να κριθεί συμβατό με την εσωτερική αγορά μέτρο ενισχύσεως που έχει σκοπό την άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους. Το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει επίσης ότι μέτρο δεσμεύσεως συμπεριφοράς που επιβάλλεται στο πλαίσιο αυτό δεν μπορεί να εκτιμάται μεμονωμένα.

Στη συνέχεια, το Γενικό Δικαστήριο επικυρώνει την εκτίμηση της Επιτροπής ότι οι εξαγορές πρέπει να έχουν ως σκοπό τη διασφάλιση της βιωσιμότητας της ενισχυόμενης οντότητας, άρα κάθε χρηματοδοτούμενη με κρατική ενίσχυση εξαγορά η οποία δεν είναι απολύτως αναγκαία για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της δικαιούχου εταιρίας παραβιάζει την αρχή του περιορισμού της ενισχύσεως στο απολύτως ελάχιστο. Ειδικότερα, σκοπός είναι τα κεφάλαια της ενισχυόμενης τράπεζας να χρησιμοποιούνται για την επιστροφή του ποσού της ενισχύσεως πριν αυτή προβεί σε εξαγορές.

Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, η απαγόρευση εξαγορών υπό τη μορφή αποκτήσεως συμμετοχών 5 % και άνω σε επιχειρήσεις οποιουδήποτε τομέα συνάδει προς τις αρχές που προβλέπουν οι διάφορες ανακοινώσεις της Επιτροπής, και ιδίως εκείνη για τις αναδιарθρώσεις³.

Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι το αυτό ισχύει και για τη διάρκεια της απαγορεύσεως. Συνεπώς, η απαγόρευση αυτή πρέπει να παραμείνει σε ισχύ για τουλάχιστον τρία έτη από την ημερομηνία της προσβαλλομένης αποφάσεως ή μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία η συμμετοχή του Ολλανδικού Δημοσίου στο μετοχικό κεφάλαιο μειωθεί κάτω από το 50 %, αλλά παύει να έχει εφαρμογή το αργότερο με τη συμπλήρωση πέντε ετών από την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Η ABN Amro υποστήριξε εντούτοις ότι η ΣΛΕΕ απαγορεύει στην Επιτροπή να λαμβάνει απόφαση στηριζόμενη στο αν η συγκεκριμένη επιχείρηση ανήκει στο Δημόσιο ή σε ιδιώτες. Το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ως προς το σημείο αυτό ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν εξομοιώνει την κρατική ιδιοκτησία με κρατική ενίσχυση και προσδιορίζει αντικειμενικό λόγο στον οποίο στηρίζεται η χρήση της πλειοψηφικής συμμετοχής του Δημοσίου στην τράπεζα ως στοιχείου αναφοράς στο πλαίσιο αυτό, οπότε δεν μπορεί να γίνει λόγος για διάκριση εις βάρος της κρατικής ιδιοκτησίας.

Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι ορθώς η Επιτροπή έκρινε, υπό τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υποθέσεως, ότι το πλεονέκτημα λόγω της ενισχύσεως θα λήξει κατά το χρονικό σημείο κατά το οποίο το Ολλανδικό Δημόσιο δεν θα έχει πλέον πλειοψηφική συμμετοχή στην ABN Amro. Ομοίως, η Επιτροπή βασίμως συνεκτίμησε, προκειμένου να καθορίσει την ανώτατη διάρκεια της απαγορεύσεως, μεταξύ άλλων, τη στρατηγική του Ολλανδικού Δημοσίου για αποχώρηση από το κεφάλαιο της ABN Amro (στρατηγική την οποία είχε εκθέσει στην Επιτροπή κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας).

³ Βλ. υποσημείωση 2.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει επίσης τα επιχειρήματα που αντλεί η ABN Amro από έλλειψη αιτιολογίας και παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας, της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως και, κατά συνέπεια, απορρίπτει την προσφυγή στο σύνολό της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησής της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582